

O

O, la quinzième lettre de l'alphabet bulgare.
O! *interj.* ô, oh, ouf, hélas; | **o** **Боже!** ô Dieu.
Оазисъ (*търбиство мѣсто въ пѣсечливо поле*), *sm.* l'oasis *m.*
Обагване и **-гнуване**, *sm.* l'agnelage et agnelement *m*, la portée.
Обаждамъ, *va.* avertir, annoncer, dénoncer, rapporter, aviser, faire savoir, faire part, instruire, déférer, informer, mettre au courant, accuser, relater, charger, déceler; 1. *Jur.* en référer; 2. (*съ съдничень редъ*), intimer; 3. *-си, vr.* se déceler.
Обаждане, *sm.* l'avertissement *m*, dénonciation, indication *f*, décèlement, rapport *m*, notification *f*, éveil *m*, délation, relation *f*; 1. (*на съдница*), le référé; 2. (*за поддръжане, за лъжовно нѣщо*), *Jur.* inscription de faux, *f*; 3. (*че покойникъ-тъ не е оставилъ никакъ имотъ*), *Jur.* procès-verbal de carence; 4. **безъ** —, sans dire gare.
Обаждачъ, *ка, s.* dénonciateur, delateur, trice; un indicateur, rapporteur, référendaire, *m.*
Обалевамъ, *va.* habiller. [bouilli.
Обварено говеждо месо (*на совошь*), *sm.* le
Обвивамъ, *va.* envelopper, entortiller, tortiller, incruster; 1. (*глава си*), *fam.* embéguiner; 2. (*съ слама денкове*), empailler; 3. *-са, vr.* s'envelopper, s'entortiller, s'incruster.
Обвиване, *sm.* l'enveloppement *m*, entortillement, empaillage, tortillement, *m.*
Обвивка, *sf.* l'enveloppe *f*; | (*у глѣба*), *Bot.* la volva; | (*за писма*), le couvert.
Обвързвамъ, *va.* ceindre; | (*или опасвамъ ладя*), ceintrer; | **въжа**, **желъза** и др. **т.** които **-ватъ** ладя, *Mar.* le ceintrage.
Обвързване (*ладя*), *sm.* *Mur.* le ceintrage.
Обвървамъ и **-рявамъ**, *va.* confier, fier, commettre; 1. (*нѣкому*), croire à; 2. *-са, vr.* se confier (à, en), se fier à; 3. (*нѣкому*), croire à.
Обвърване, *sm.* la confiance, le mandat; | **съ глупава** —, la gueule enfarinée; | **давамъ** —, *va.* rassurer.
Обвърненостъ, *sf.* la confidence, la foi, subdélégation *f*, le fiat.
Обвърненъ, *adj. m.* un délégué, mandataire, représentant, apocrisiaire *m*, homme d'affaires; procureur, trice, *s.*
Обвърнений оставень имотъ, *sm.* le dépôt.
Обвъртителень, *adj.* confidentiel.
Обвъртелно, *adv.* confidentement.
— писмо, *sm.* la procuration.

Обезчестителень

Обвѣрливъ, *adj.* confiant.
Обвѣрникъ, **ница**, *s.* confident, ente; un mandant, un commettant.
Обграждамъ, *va.* environner; | *Archit.* revêtir; | *-са, vr.* se loger.
Обдарявамъ (*нѣкого съ нѣщо*), *va.* doter de, donner de.
Обдържамаъ, *va.* entretenir, soutenir, sustenter, faire subsister, alimenter; | *-са, vr.* s'entretenir, se sustenter.
Обдържане, *sm.* l'entretien *m*, la subsistance, substance, sustentation *f*, aliment *m*, alimentation *f*, traitement *m*, pitance *f*; | (*въ недоумѣние*), *Rhét.* la suspension; | (*на потрѣбнитѣ за живѣние*), l'entretienement *m*. [-ément.
Обезнадѣженъ, *adj. s.* désespéré; **-бно**, **Обезнадѣжно**, *adv.* en désespéré. [saisir.
Обезнадѣждамъ, *vr.* désespérer de, se
Обезнадѣждане, *sm.* le désespoir, le désolation; 1. **докарвамъ въ** —, *va.* désoler, désespérer; 2. **дакарване въ** —, désespéré, *adj.* 3. **въ** — **самъ**, *vn.* se désespérer.
Обезнародвамъ, *va.* dépeupler et se —, *vr.*
Обезобразявамъ, *va.* défigurer, déformer, difformer, dénaturer, contourner; | *fig.* tronquer (*voyez* Погрозявамъ).
Обезоръжвамъ, *va.* désarmer.
Обезоръжане, *sm.* le désarmement.
Обезоръженъ (*безъ оружје*), *adj.* désarmé.
Обезплодевамъ, *va.* stériliser.
Обезсилвамъ, *va.* débilitier, épuiser, énerver, abattre, assoupir, harasser, juguler; 1. *fig.* miner; 2. (*снага*), mortifier; 3. *-са, vr.* s'épuiser, s'énerver.
Обезславямъ, *va. fig.* décrier, stigmatiser.
Обезсмъртявамъ, *va.* immortaliser, éterniser; | (*себе-си*), s'immortaliser.
Обезсърчевамъ, *va.* décourager, démoraliser; | *-са, vr.* se décourager, se rebuter; | **къ** който **обезсърчева**, décourageant, *adj.*
Обезсърчеване, *sm.* le découragement, abattement *m*.
Обезсърдченъ, *adj.* abattu.
Обезумевачъ, *sm.* un abrutisseur.
Обезумителень, *adj.* abrutisseur.
Обезумѣвамъ, *va.* abrutir, hébéter; | *fam.* rassoter; | *-са, vr.* s'infantuer de.
Обезчестевамаъ, *vl.* déshonorer, démentir, noter d'infamie, flétrir; 1. *fig.* pilorier, prostituer; 2. *fam.* 'honnir; 3. (*своля родъ*), forligner; 4. (*себе-си*), *fig.* encrasser, forfaire à son honneur; 5. *-са, vr.* se déshonorer.
Обезчестеване, *sm.* *Jur.* l'infamation *f*.
Обезчестителень, *adj.* infamant.